

Structura procesului evaluativ la nivel micro

Natalia DANILIUC

Subiecte pentru discuții:

1. **Structura procesului evaluativ la nivel micro**
(la nivelul instituției de învățământ)
2. **Notarea: tehnici și modele de notare**
3. **Notarea CORECTĂ**

GENERALIZĂRI PRIVIND EVALUAREA

Psihologul H. Pieron a atribuit preocupărilor de cercetare științifică în problema examinării și notării, numele de Docimologie – din l. greacă „dokime” (probă, încercare), „dokimaze” (examinez) și „logos” (știință) – știința despre probe, examene.

GENERALIZĂRI PRIVIND EVALUAREA

Sfera de preocupări a docimologiei didactice – cuprinde studiul sistematic al examenelor, analiza științifică a modalităților de notare, a variabilității notării la examinatori diferiți și la același examinator, a factorilor subiectivi ai notării, precum și a mijloacelor menite să contribuie la asigurarea obiectivității examenului.

Evaluarea reprezintă, alături de predare și învățare, o funcție fundamentală și o componentă importantă a procesului de învățământ.

Nu există act educațional care să nu implice în diferite forme și aspecte evaluarea și autoevaluarea didactică.

Evaluarea didactică reprezintă nu doar o activitate fundamentală, ci chiar premisa realizării unor activități educaționale eficiente, a funcționalității instituțiilor educative și a sistemului de învățământ în general.

Structura procesului evaluativ:

Nivel macro

Nivel micro

Structura procesului evaluativ la nivel macro

La *nivel de macrosistem* – evaluarea reprezintă un subsistem al procesului de învățământ, prin care se măsoară și se apreciază eficiența acesteia, respectiv nivelul de atingere a finalităților educaționale prestabilite.

Evaluarea – își exercită funcția de feed-back global, sistemic și furnizează informații utile pentru stabilirea eficienței procesului și sistemului de învățământ și pentru fundamentarea deciziilor de politică educațională.

Structura procesului evaluativ la nivel micro

La *nivel de microsistem* (al activităților instructiv-educative concrete) – evaluarea are ca scop cunoașterea randamentului universitar, respectiv a raportului dintre performanțele realizate și demonstrate de studenți și performanțele anticipate și proiectate de cadrul didactic.

Evaluarea și autoevaluarea – își exercită funcția de feed-back secvențial.

Evaluarea la nivel micro își propune să obțină și să valorifice informațiile referitoare la o serie de aspecte, în condițiile valorificării anumitor resurse ale activității didactice și vizează următoarele aspecte:

** obținerea de informații despre prestația studenților, descrierea calitativă și cantitativă a abilităților și capacităților lor intelectuale, practice și comportamentale, concordanța dintre performanțele dobândite și cele anticipate o dată cu formularea obiectivelor;*

** obținerea de informații despre prestația
cadrului didactic, despre competențele de care
dispune acesta;*

** obținerea de informații despre programul
educativ și despre curriculum educațional, despre
calitatea, relevanța și eficiența acestora;*

** valorificarea tuturor informațiilor obținute în vederea formulării unor aprecieri și judecăți de valoare;*

** adoptarea de decizii referitoare la viitoarele demersuri educaționale.*

Strategiile de evaluare trebuie concepute astfel încât să solicite studenților eforturi intelectuale și practic-acționale și să îi ajute să se dezvolte și să se modeleze în plan:

- *cognitiv;*
- *psihomotor;*
- *afectiv-motivațional.*

Structura actului evaluativ este analizată în viziune sistemică și cuprinde TREI etape:

- 1. verificarea**
- 2. măsurarea**
- 3. notarea**

VERIFICAREA – presupune colectarea de informații referitoare la nivelul performanțelor universitare ale evaluaților (studenților), respectiv la cunoștințele, abilitățile, capacitățile, competențele, comportamentele și atitudinile acestora, prin aplicarea unui ansamblu de strategii, metode, tehnici, procedee și instrumente.

MĂSURAREA – reprezintă acțiunea de interpretare și apreciere a performanțelor evaluaților (studenților) prin raportarea lor la indicatori de performanță, la sisteme de referință, la standarde de performanță, la sisteme și criterii de evaluare.

NOTAREA – presupune precizarea mai exactă, rafinarea semnificației atribuite prin măsurare, grație emiterii unor judecăți de valoare asupra rezultatelor și adoptării deciziei.

Nota universitară – reprezintă aprecierea exprimată prin *numere* sau *calificative* care cuantifică global pregătirea, performanțele și conduita studenților, în urma actului de examinare.

Notarea reflectă progresul universitar și transformările produse în personalitatea studentului ca urmare a participării acestuia la instrucție și educație.

Acordarea notei nu se reduce la scopul simplist de determinare și indicare a unei valori statistice, ci reprezintă o acțiune complexă, cu consecințe care acționează atât asupra evaluatului, cât și asupra evaluatorului.

Implicațiile psihologice ale notei nu pot fi detașate de modul în care ea ar trebui să se răsfrângă în mintea lui.

NOTAREA CORECTĂ!

FACTORII IMPLICAȚI ÎN NOTARE:

- * PROGRAMELE UNIVERSITARE** – care reprezintă etalonul la care se raportează răspunsurile și lucrările teoretice sau practice ale studenților;
- * SUBIECTIVITATEA CADRULUI DIDACTIC, PERSONALITATEA SA** – respectiv competența sa științifică, psihopedagogică și metodică, structura sa temperamentală, stilul de activitate didactică etc.;
- * STAREA PSIHICĂ A STUDENTULUI.**

Ce tipuri de NOTARE cunoașteți?

TIPURI DE NOTARE:

Numerică – se caracterizează prin faptul că ordinea notelor, de la cele foarte bune la cele foarte slabe este de obicei descrescătoare și în puține cazuri crescătoare.

Numărul notelor numerice este valabil:

20, 13, 10, 7, 6, 5

TIPURI DE NOTARE:

Literală – recurge la litere, cărora le sunt asociate/atribuite anumite calificative.

Ex:

A – excelent;

B – bine;

C – mediu;

D – slab;

E – nesatisfăcător.

TIPURI DE NOTARE:

Prin calificative – este folosită mai rar în comparație cu alte tipuri de notare existente.

Ex.

Foarte bine, bine, suficient, insuficient...

(învăț. primar)

TIPURI DE NOTARE:

Verbală – se utilizează cel mai des în varianta ei de tip binar:

- *admis*
- *respins.*

Prin culori – se utilizează în învățământul pre-primar.

TIPURI DE NOTARE:

Prin clasificare sau prin descriptori – presupune încadrarea în categorii sau niveluri și a apărut din dorința de a înlocui notarea cu cifre, literală și verbală, prin constituirea unor grupe de nivel pe baza capacităților și competențelor studenților.

Descriptori – criterii calitative ce evaluatează modul de manifestare a competențelor studenților și permit determinarea gradului de realizare a acestora (minim, mediu, maxim).

În conformitate cu nivelul atins, descriptorii permit acordarea de calificative (suficient, bine, foarte bine).

Metode de EVALUARE

M. tradiționale:

probe orale

probe scrise

probe practice

M. Complementare (moderne)

Observarea sistematică a comportamentului

Investigația

Proiectul

Portofoliu

Autoevaluarea.

PROFESOR BUN!

CINE ESTE EL?

CUM ESTE EL?

Un **BUN profesor** trebuie să fie și
un **BUN examiner**,
prin adaptarea acelor metode și tehnici de evaluare
care diminuează erorile în verificarea
rezultatelor universitare!

Mulțumesc pentru atenție!

Toate bune și frumoase în continuare!